

Vejledning for Tollerjagtprøver

Godkendt af bestyrelsen for DNSDTR klub 1. maj 2025

Indhold

Vejledning for Tollerjagtprøver	1
1. Tollerjagtprøve	2
2. Tollerjagtprøvens momenter.....	3
2.1. Tilgangen til skjulet.....	3
2.2. Tollingarbejde og passivitet	3
2.3. Vandarbejde.....	4
2.4. Markeringer	4
2.5. Søget.....	4
2.6. Dirigeringer	4
3. Klasser	5
3.1. Begynderklasse	5
3.2. Åbenklasse	5
3.3. Eliteklasse	5
4. Bedømmelse.....	5
4.1. Mundtlig og skriftlig kritik.....	5
4.2. Præmiering	5
4.3. Kritik – bedømmelsesansvisninger	5
4.4 Lokkearbejdet	5
4.4.1 Ansmygningen til skjulet.....	5
4.4.2 Tollingen/stil	6
4.4.3 Passivitet	6
4.5 Efterskudsarbejdet	6
4.5.1 Skudreaktion	6
4.5.2 Fasthed i pladsposition	6

4.5.3 Vandarbejde og svømmeteknik	6
4.5.4 Markeringsevne.....	6
4.5.5 Søgearbejde	6
4.5.6 Dirigerbarhed	6
4.6 Apporteringslyst.....	7
4.7 Apportgreb.....	7
4.8 Fart og udholdenhed	7
4.9 Næse	7
4.10. Samarbejde/Will to please.....	7
4.11 Lyd	7
5. Sammenfattende kritik	7
5.1 Fejl	7
6 Dommere, deltagere og tilskuere.....	8

1. Tollerjagtprøve

Den første hund, der stiller på prøven, har formentlig ikke samme færtforhold under prøven, som den sidste hund på prøven. Vejret kan skifte i løbet af dagen, vinden kan lægge sig, tage til eller ændre retning. Forudsætningerne er altså ikke præcis de samme for alle hunde.

Dommeren kan ifølge jagtprøvereglerne ændre i prøvens udformning under dagen på prøven.

Ved prøvetilrettelæggelsen tilstræbes det, at momenterne opdeles således, at hunden gennemgår prøven i ét glidende tempo. Der bør ikke være for stor afstand mellem momenterne.

Under en jagtprøve testes hunden i forskellige situationer, som kan opstå under en jagt. Der er ikke en præmieringsgrad på hvert af de momenter, der indgår. Præmieringen, som hunden får efter prøven, baseres på en helhedsbedømmelse af hundens arbejde gennem hele prøven.

Det afgørende for en vellykket tollingjagt er hundens evne til at gennemføre lokkearbejdet. Hunden skal derfor kunne snige sig til skjulet med føreren på en sådan måde, at fugle på vandet ikke forstyrres. Og derefter - i samarbejde med jægeren - kunne arbejde ved og i skjulet. Fungerer lokkearbejdet ikke, så kommer der ingen fugle på skudhold, og så bliver der ikke løsnet skud.

Helhedsindtrykket af lokkearbejdet er derfor grundlaget for hele vurderingen og for den endelige præmiering af hundens arbejde under prøven. En hund, som har udført et mindre godt lokkearbejde, kan derfor ikke arbejde sig op på en højere præmiering, selvom arbejdet efter skuddet er meget overbevisende.

Jagtlige egenskaber, som er afgørende for tollerens evne til at lykkes i sit arbejde, er fremfor alt samarbejdsvilje (will to please), vandpassion, vildtinteresse og evnen til at kunne veksle mellem aktivitet/arbejde og passivitet/ro.

På tollerjagtprøven anvendes kun lokbart vildt – dvs. alle jagtbare arter af svømmeænder samt gås. Gæs må ikke forekomme i begynderklasse, åbenklasse - og skal forekomme i eliteklasse. Dommeren skal på prøvepladsen forvise sig om, at vildtets kvalitet er forsvarligt, og at det opbevares forsvarligt og etisk korrekt under prøveafviklingen.

2. Tollerjagtprøvens momenter

På en tollerjagtprøve afprøves hunden i lokkearbejdet før skuddet og i de arbejdsopgaver, som kan forekomme efter at skuddet er afgivet.

2.1 Tilgangen til skjulet

Den snigende tilgang til skjulet indleder tollerjagtprøven. På en af dommeren anvist plads, tager føreren linen af hunden (hunden er dermed fri resten af prøven, medmindre dommeren fortæller andet), og prøven starter med at fører og hund sammen sniger sig ned til skjulet. Tilgangen skal være så forsigtig og så stille som muligt, så fuglene ikke – i en virkelig jagtsituation – bliver mistænksomme eller flyver fra stedet. På tollingjagten vælger man sig en vej ned til skjulet, hvor man udnytter terræn for at synes så lidt som muligt for fuglene. På en tollingjagtprøve må føreren også vælge en vej til skjulet, for at vise, at føreren forstår at udnytte og læse terrænet.

Når fører starter med at snige sig til skjulet, bør skytten allerede være på plads f.eks. i eget skjul ved vandet. Skytten deltager ikke, når fører og hund sniger sig til skjulet.

Hunden må ikke løbe i forvejen til skjulet eller vandkanten, og høje kommandoer eller fløjtesignaler, som kan skræmme fuglene skal undgås.

I begynderklassen skal det tilstræbes, at ansmygningen ikke skal være så lang – max. 10-15 meter.

2.2 Tollingarbejde og passivitet

Skjulet, som anvendes under en tollingjagt eller en tollerjagtprøve, kan været et opsat kamouflagenet eller et naturligt skjul f.eks. et buskads. Skjulet placeres ved bredden. For at fuglene skal kunne være opmærksomme på hundens tollingarbejde, bør der findes et åbent areal på 10-20 m enten på den ene side af skjulet eller fordelt på begge sider af skjulet. Hvis terræn ikke muliggør disse afstande, er kortere afstande dog tilladt.

I begynderklasse og åben klasse kan der kun anvendes ét skjul, mens der i eliteklassen kan anvendes flere skjul.

Ved skjulet skal hunden kunne veksle mellem legefuld og fartfuld tolling, hvor føreren kaster en tollinggenstand langs bredden, og hunden henter denne tilbage, og ro og passivitet i skjulet. Føreren bestemmer selv, hvilken genstand der tolles med, men genstande med lyd eller pib må ikke benyttes.

Føreren bør, på samme måde som jægeren under en tollingjagt, sidde med udsigt over vandet, og hunden mellem sig og skjulet. Under prøven instruerer dommeren føreren om, hvornår der skal arbejdes, og hvornår der skal holdes pause.

Under passivitet/pause skal hunden være stille og rolig. Føreren må ikke røre hunden eller holde hunden. Er der behov for kommandoer, bør disse være stille og diskrete.

Tollingarbejdet skal være fokuseret og energisk. Hunden skal være fokuseret på arbejdet og på at hente og komme tilbage med tollinggenstanden, men hvis den under arbejdet hurtigt skimmer terræn og vand, er dette ikke en ulempe. Det er ønskværdigt, at hunden arbejder legende og viser sig på bredden, da dette under jagten gør fuglene mere interesserede. Arbejdet bør ske med så få kommandoer som muligt.

Under tollingen bedømmes apportgreb ikke, og der bedømmes ikke på ”knaldapporter”. Hunden må ikke afbryde tollingarbejdet for at gå unødigt i vandet eller for at løbe ud i terrænet.

Et vellykket lokkearbejde indebærer på jagten, at fuglene er kommet på skudhold, og at jægeren har mulighed for at nedlægge vildtet. På en tollerjagtprøve afsluttes lokkearbejdet i skjulet i begynderklasse og åben klasse altid med skud og vandmarkering.

2.3 Vandarbejde

Tollingjagten sker altid ved vandet, og derfor er det en forudsætning, at store dele af en tollerjagtprøve også sker ved vandet. En toller forventes at have stor vandpassion. Den skal uden at tøve gå i vandet uanset om prøven finder sted ved lavt vand, stenede strande, sump eller andet. Hunden skal være en god og udholdende svømmer.

2.4 Markeringer

En markering på en jagtprøve svarer til jagtsituationen, hvor der løsnes skud, og vildtet falder på vand eller på land.

Hunden skal ved markeringen forholde sig i ro - både ved skuddet og ved kastet. Hunden skal opmærksomt observere, hvor fuglen falder og huske nedfaldsstedet. Når dommeren giver tilladelse, kan føreren sende sin hund. Hunden skal derefter hurtigt lokalisere nedfaldsstedet, samle vildtet op og returnere til føreren med det.

2.5 Søget

På jagtprøven fortæller dommeren føreren, hvor søgeområdet er, og hvor man har lov at sende hunden fra. Hunden skal derefter i god fart afsøge hele det aktuelle område og følge op på de færter af vildt, som den finder. Hunden skal opsamle de fundne fugle og bringe disse retur til føreren-

Hunden skal afsøge det udpegede område, og arbejde i nye steder af området i stedet for hele tiden at søge de samme steder hen.

Under søget kan dommeren bede føreren om at sende hunden til et bestemt søgeområde, og få hunden til at arbejde i dette mindre område, til fuglene er lokaliseret og apporateret. I dette tilfælde kan føreren anvende signaler eller kommandoer til at holde hunden i ret område (dirigeret nærsøg).

I alle tre klasser må der skydes, mens hunden er på vej til søget, og i åben klasse og eliteklassen må der desuden skydes, mens hunden arbejder i søget.

2.6 Dirigeringer

På jagtprøven fortæller dommeren tydeligt føreren, hvor vildtet ligger. Føreren skal herefter med fløjtesignaler og kommandoer styre hunden til det anviste sted, hvor den skal samle vildtet op og bringe det-tilbage til føreren. Søgesignal må anvendes for at fortælle hunden, at den er i det rigtige område.

Samarbejdet mellem hund og fører skal i dirigeringsopgaven være effektiv og overbevisende. Hunden skal hurtigt tage de signaler og kommandoer føreren giver og bevæge sig i rigtig retning.

Et skud skal løsnes, inden hunden og føreren skal lave dirigeringen. Dette skud kan afgives på et vilkårligt tidspunkt under prøven.

På tollingjagtprøver bør dirigeringsarbejdet først og fremmest ske på vand. Der kan dog forekomme opgaver, hvor noget af vejen til fuglen er på land og noget på vand. Dirigeringsopgaver forekommer på tollerjagtprøve i åbenklasse og eliteklasse.

En kortere afstand, hvor man virkelig kan afprøve hundens dirigerbarhed er at foretrække.

3. Klasser

3.1 Begynderklasse

I denne klasse skal alt vildt afleveres til hånd. Dog bør en enkelt tabt fugl ikke trække ned, hvis øvrige fugle afleveres til hånd.

3.2 Åbenklasse

I denne klasse skal alt vildt afleveres til hånd. Dog bør en enkelt tabt fugl ikke trække ned, hvis øvrige fugle afleveres til hånd.

3.3 Eliteklasse

I denne klasse skal alt vildt afleveres til hånd. Dog bør en enkelt tabt fugl ikke trække ned, hvis øvrige fugle afleveres til hånd.

4. Bedømmelse

4.1 Mundtlig og skriftlig kritik

Direkte efter prøven gives den mundtlige kritik, hvor dommeren opsummerer hundens arbejde, og tilskuere kan lytte med, hvis terrænet tillader det. Den skriftlige kritik, hvor føreren får at vide hvilken præmieringsgrad hunden har opnået, gives sædvanligvis efter at alle hunde har været til start.

4.2 Præmiering

Dommeren bør i sin bedømmelse lægge størst vægt på, hvordan fører og hund sniger sig ned til skjulet, og lokkearbejdet ved skjulet, da disse momenter er de for racen specifikke og uden dem er der ikke nogen jagt. Fører og hunds måde at snige sig til skjulet og lokkearbejdet skal derfor – jfr. Tollerjagtprøvereglementet - være afgørende for den højeste præmieringsgrad hunden kan opnå.

I alle klasser anvendes kvalitetsbedømmelse. Derfor kan flere hunde opnå samme præmiering, og der sker ingen placering af de startende hunde - med undtagelse af dualarrangementer.

Hunden kan tildeles Excellent, Very Good, Good eller Not Sufficient. For at hunden skal kunne få tildelt Excellent eller Very Good kræves det, at den mindst er godkendt i alle bedømte egenskaber.

Dommeren har mulighed for at tildele én eller flere hunde Hæderspris (HP). En HP kan tildeles en hund, der har fået Excellent på en Tollerjagtprøve og som arbejder tyst og effektivt med overskud og glæde for opgaverne og i overbevisende samarbejde og synergi med sin fører. En hund, der løser opgaverne ved at være veltrænet og ved brug af sine sanser, vind etc.

4.3 Kritik – bedømmelsesansvisninger

Til den skriftlige kritik anvendes kritiksedler fra DNSDTR klub. Kritikken skal altid underskrives af dommeren. Den består af 2 sider. Den hvide udleveres til føreren ved præmieoverrækkelsen. Den anden side opbevares af DNSDTRK.

4.4 Lokkearbejdet

4.4.1 Ansmygningen til skjulet

Dette sker i alle klasser med hunden fri ved fod. Hverken hund eller fører må forstyrre jagten. Hvis kommandoer kræves, skal disse være diskrete. Hunden må ikke løbe ned til skjulet, vandet eller til hjælpere eller skytte. I

begynderklassen kan føreren vise tollingenstanden til hunden inden ansmygningen. Derefter skal den være ude af syne. Hvis der i Eliteklassen skal smyges mellem 2 forskellige skjul, så skal den anden ansmygning ske lige så diskret som til det første skjul.

4.4.2 Tollingen/stil

Dette arbejde skal være fartfyldt og fokuseret. Hunden skal styres med så få signaler og kommandoer som muligt. Hunden skal direkte og selvstændigt hente og komme tilbage med tollingenstanden. Hunden må gerne arbejde legende og hoppende. Leg, som ikke påvirker fart og tempo, taler til hundens fordel.

Apportgreb bedømmes ikke under tollingen. Tollingen bør ske langs vandkanten. Hunde, som under tollingen hurtigt skimmer omgivelserne eller tager en kort drikkepause for derefter at fortsætte arbejdet, kan ikke belastes for dette.

Føreren bør udnytte terrænet fuldt ud for at eksponere hunden under tollingen.

Hvis hunden ikke viser nogen interesse for tollingen eller tollingenstanden, eller hvis den går af hånd og forlader skjulet for f.eks. at gå i vandet og svømme, er dette en belastende fejl, som tillader dommeren at afbryde prøven.

4.4.3 Passivitet

Hund og fører skal under pauser i tollingen forholde sig passivt og uden forstyrrende lyd.

4.5 Efterskudsarbejdet

4.5.1 Skudreaktion

Skudrædhed eller svært kontrolleret reaktion ved skud er alvorlige fejl, som berettiger dommeren til at afbryde den videre afprøvning.

4.5.2 Fasthed i pladsposition

Hvis hunden udviser spontan ro og besindighed uden førerens påvirkning, er dette positivt. Hunde, som udviser stærk ophidselse og stress, og som er svære at "kontrollere", kan stoppes af dommeren.

4.5.3 Vandarbejde og svømmeteknik

Hunden skal effektivt og frivilligt og uden tøven kunne gå i vandet og gennem vegetation ved vandet. I begynderklassen kan man se gennem fingre med, at en rutineret hund – på vej ud til vildtet – svømmer på en plaskende måde.

Ineffektiv svømning, plask m.m. skal ikke være til hundens fordel.

Manglende vandpassion er ikke til hundens fordel.

Totalt uvilje mod at gå i vandet berettiger dommeren til at afbryde den videre afprøvning

4.5.4 Markeringsevne

Manglende markeringsevne betragtes som en fejl.

4.5.5 Søgearbejde

I alle klasser bør hundene vise effektivitet, motivation og lyst til at ville finde og apportere fundet vildt.

Ineffektivt søg påvirker præmieringen negativt. Dommeren kan afbryde prøveforløbet, hvis hunden viser et helt utilstrækkeligt søg.

4.5.6 Dirigerbarhed

Manglende vilje/evne til at lade sig dirigere er ikke til hundens fordel.

4.6 Apporteringslyst

Fundet vildt skal apporteres villigt og afleveres direkte til føreren. Hunden må ikke fortsætte et søg ved vildt i munden. Dobbeltapportering eller vildtbytte er en fejl, som skal dømmes efter situationen.

Hvis en hund tydeligt værger sig for at samle fundet vildt op, er det en alvorlig fejl, som berettiger dommeren til at afbryde den videre afprøvning.

4.7 Apportgreb

Vildtet skal apporteres på en sådan måde, at det ikke glider ud af hundens mund, at hundens bevægelser ikke unødigt forhindres, og at vildtet ikke skades af hundens tænder.

Apportgreb skal først bedømmes ved første vandmarkering efter tollingarbejdet. Apportgreb under tolling bedømmes ikke. Ved bedømmelse af grebets blødhed og balance, skal der tages hensyn til vildtets tilstand og størrelse. Hvis der er usikkerhed om, hvorvidt hunden har skadet vildtet, eller om vildtet er skadet ved kast eller nedslag, skal hunden ikke belastes. Hvis hunden skifter greb, uden at lægge vildtet fra sig, bør det ikke belaste hunden.

Apportgreb, som skader vildtet, berettiger dommeren til at afbryde den videre afprøvning.

En enkelt tabt fugl bør ikke trække ned hvis øvrige fugle afleveres til hånd.

I eliteklassen skal der under bedømmelsen af apportgrebet tagets højde for størrelsesforholdet mellem gås og hund.

4.8 Fart og udholdenhed

Hunden skal udvise en god kondition, som tillader at hunden ubesværet kan gennemføre prøvens forskellige opgaver. I bedømmelsen skal der tages hensyn til, om prøven gennemføres på en rigtig varm dag, eller om terrænet er rigtig tungt, sumpet eller svært at bevæge sig i.

Præmieringen kan sænkes, såfremt hunden viser manglende kondition til at gennemføre prøven.

4.9 Næse

Manglende "god næse" er en alvorlig fejl, men dommeren skal udvise forsigtighed i bedømmelsen, da det som menneske er meget svært at afgøre færtforholdene.

4.10 Samarbejde/Will to please

Hunden skal under hele afprøvningen vise vilje til at samarbejde med føreren. Det forventes, at en toller lydigt og opmærksomt, følger sin fører gennem terrænet.

4.11 Lyd

På tollingjagten kan visse mindre lyde – som ikke påvirker udfaldet af lokkearbejdet og jagten - tolereres. En hund, som f.eks. af arbejdsiver giver en mindre lyd fra sig, når den svømmer ud til vildtet, eller som i forventning ikke er helt stille inden et søgearbejde, belastes ikke af dette.

En hund, som under hele afprøvningen arbejder uden lyd, har en fordel, og dette skal belønnes.

5. Sammenfattende kritik

Her gives en kort opsummering af hundens arbejde under den samlede jagtlige prøve før, under og efter skud.

5.1 Fejl

Hvis hunden udfører et helt utilfredsstillende arbejde, har dommeren ret til at afbryde den videre afprøvning af hunden. Andre fejl som berettiger dommeren til at afbryde prøven er:

- Uvillig til at gå i vand
- Væring ved at tage vildt generelt
- Ukontrollabel / ude af hånd

- Manglende vilje / evne til at søge
- Uvilje mod at tolle
- Manglende respekt for uskadt, levende vildt
- Hvis hunden viser tegn på sygdom, halvhed eller har andre fysiske defekter

Hunden skal stoppes, hvis den under prøven udviser:

- Aggressivitet mod andre hunde, dyr eller mennesker
- Skudrædthed
- Hårdmundethed
- Nægter at gå i vand
- Ved vedvarende eller gentagende høj piben eller vokalisering

6 Dommere, deltagere og tilskuere

Dommeren alene har ansvaret for prøvens endelige oplæg, afviklingen af prøven og for at øvrige funktionærer udfører deres opgaver på en korrekt måde.

Dommeren skal være velinformeret omkring de af DKK og DNSDTR klub fastsatte jagtprøveregler for tollerjagtprøve, og denne vejledning for tollerjagtprøve fastsat af DNSDTR klub. Dommeren er at betragte som repræsentant for DKK, og skal bestræbe sig på en i enhver henseende at opføre sig korrekt. Dommeren skal bedømme de deltagende hunde på en vedtaget, tillidsvækkende og overbevisende måde, og sikre at bedømmelsen er positiv. Bedømmelsen skal foretages ud fra en vurdering af hundens fordele og eventuelle fejl og mangler.

Ansvaret for, at dommeren er bekendt med regelsættet og denne vejledning, påhviler arrangøren i samarbejde med Tollerklubbens jagtudvalg (JU).

Fysisk kontakt med hunden med det formål at berolige den eller irttesætte den er IKKE tilladt. Dressurhjælpemidler, som hunden kan forbinde med ubehag eller angst, er ikke tilladt. Dette glæder ikke hjælpemidler, som f.eks. en krykke, som hundefører er afhængig af.

Det er ikke tilladt at disciplinere hunden. Skulle dette ske, medfører det bortvisning fra prøven og indberetning til bestyrelsen for Dansk Nova Scotia Duck Tolling Retriever Klub.

Tilskuere skal under hundens arbejde ikke forstyrre den startende, hunden eller prøvens funktionærer. Samtaler, som føres under hundens arbejde, skal være dæmpede. Tilskuere bør ikke under prøven diskutere dommerbeslutninger, bedømmelser eller prøveoplæg. Tilskuere, som ikke tager hensyn til dette, kan bortvises fra prøven.